

UČITELJSKI TOVARIŠ

Glasilo Udruženja Jugoslov. Učiteljstva — Poverjeništvo Ljubljana.

Vse spise, v oceno poslane knjige itd. je pošiljati samo na naslov:

Uredništvo Učiteljskega Tovariša v Ljubljani, Frančiškanska ul. 6.

Rokopisov ne vračamo.

Vse pošiljatve je pošiljati franko.

„Narodna prosveta“ i pokrajinsko učiteljstvo.

Glavni odbor UJU obratio se jednim dopisom na povereništvo UJU u Ljubljani da bi mu isto pomagalo posredovati u stvari preplatne za „Narodnu Prosvetu“ kod preplatnika u Sloveniji i za pridobivanje novih preplatnika.

Uži savet primio je na znanje izveštaj naših zastupnika, koji su bili u Beogradu, iz kojega se razabire da se „Nar. Pr.“ nalazi u teškom položaju. Ujedno se uži savet bavio s apelom i izveštajem oprimenog u „Nar. Prosv.“

Uži savet je ustanovio, da položaj „Narodne Prosvete“ nije tako kritičan, jer list ima sigurno veliku budućnost. List treba da se pre reorganizira i da se ispunji nekoje neophodno potrebne preduvete, ako hoćemo da list zbilja postane glavno glasilo UJU i ako hoćemo, da se raširi i u mase učiteljstva u pokrajinama izvan Srbije.

Ti predmeti su sledeći:

1. „Narodna Prosveta“ morala bi postati zašto centralni organ UJU ne samo po imenu, nego i po sadržini. Za to je neophodno potrebno:

a) da uredništvo „Nar. Prosv.“ nadje i organizira u svim pokrajinama (Sloveniji, Hrvatski, Slavoniji, Bosni i Hercegovini, Crni gori, Dalmaciji, Vojvodini i Južni Srbiji) stalne izvestiteljice dopisnice, koji će stalno i redovito izveštavati o glavnim, važnijim školskim i prosvetnim pitanjima i gibanju učiteljstva u pokrajini, ma. Delomično je to i zadaća glavnoga uredništva „Nar. Prosv.“ da potraži sudionike koji će crpsti i pisati izveštaje iz staleško-političkih glasila povereništva UJU za glavno glasilo. Treba da se izrazi princip o potpunoj ravnopravnosti članaka pisanih u srpsko-hrvatsko-slovenačkom jeziku i neka uredništvo „Nar. Prosv.“ dobije pomočnika u Beograd za sauredavanje dopisa u slovenačkom jeziku.

b) „Narodna Prosveta“ mora postati točan informativni list učiteljstva, koji će informirati učiteljstvo i tačno o svim materijalnim i pravnim novostima, koje se tiču učiteljstva cele države, to je o svim prosvetnim i školskim zakonima koji se pripravljaju, o svim činovničkim zakonima, koji se tiču učiteljstva, o svim

Učiteljski Tovariš izbaja vsak četrtek pop. Ako je ta dan praznik, izide list dan pozneje.

Za neorganizirane 30— Din. za naročnike v inozemstvu 40— Din letno. Posamezna številka po 1— Din.

Za reklamne notice, pojasnila, poslana, razpisne služb je plačati po 75 para za vsako petit-vrstvo. Priloge stanejo poleg poštnine še 25 Din.

Telefon uredništva štev. 312.

Za oznanila je plačati od enostolpe petit-vrstte, če se tiska enkrat 75 para za nadaljnja uvrščenja primeren popust. Oznanila sprejema upravnštvo lista.

Članstvo ljubljanskega Poverjeništva UJU ima s članarinom tudi že plačano naročnino, torej ni treba članstvu naročnino posebe plačevati.

Naročnino, reklamacije, t.j. vse administrativne stvari, je pošiljati samo na naslov:

Upravnštvo Učiteljskega Tovariša v Ljubljani, Frančiškanska ulica 6/I.

Poštni čekovni urad št. 11.197.

Reklamacije so proste poštnine.

na ovo odnosećim se ministerijalnim uredbama, koje se pripravljaju i koje izadu, o položaju i stanju, u kojem se od vremena do vremena u tim pitanjima nalazimo; o gibanju i novostima u Ministarstvu Prosvete; o delovanju Glavnoga Prosvetnoga Saveta u Beogradu i raspravama i zaključcima, što ih učini.

c) „Narodna Prosveta“ mora postati inicijativni organ za povereništva UJU u celoj državi i za kotarska (srpska) učiteljska društva. Zato mora donašati tačno stanovište Glavnoga Odbora UJU o svim aktuelnim prosvetnim školskim i staleškim pitanjima, koja se pojave i koja se tiču cele države, starati se mora kritično sa svima aktuelnim programatičnim pitanjima, koja u tom pogledu sledimo.

d) Učiteljstvo mora otvarati državne prosvetne, školske i staleške probleme i učiteljstvo zahtevati za njih i paziti kako je u tom pogledu u drugim naprednjim državama.

2. a) „Narodna Prosveta“ mora da izluči sve političke i druge vesti koje nemaju nikakve veze sa prosvetom, školstvom i učiteljskim staležem.

b) Narodna Prosveta mora da odstrani lokalna pitanja, koja su do sada prevladavala, a koja se tiču isključivo Srbije. Takva pitanja neka se rešavaju u posebnom staleškom glasilu, koje neka osnuje povereništvo UJU u Beogradu za Srbiju posebno.

3. Glavni Odbor UJU neka razmišlja o tom, kako bi „Narodna Prosveta“ izlazila samo jedanput nedeljno. Time bi se troškovi za polovicu smanjili, preplata bi se snizila, a učiteljstvo moglo bi se iz materijalnih obzira lakše preplatiti i uredno plačati.

4. Glavni Odbor UJU neka razmišlja o tom ne bi li se možda dalo štampanje lista preneti u koju drugu štampariju ili provincijalno mesto (n. pr. „Natošević“, Novi Sad), gde bi tisak bio jeftiniji, te bi se s tim i preplata snizila a list bi se lakše raširio među učiteljstvo cele države.

5. Jeden od manjih i bistvenih uvereta za raširenje „Nar. Prosv.“ u pokrajinama izvan Srbije bio bi i tači da bi „Narodna Prosv.“ barem delomično, u većem obsegu nego do sada tiskana bila i latinskom.

Iz vsega se odločno vidi, da predmet ni v pretežni večini spremnosti, ampak to, kar je nazorni nauk in kar je jezik: stroka, ki vzbuna, čisti in ustvarja nove predstave. Spremnost je pa v toliko, kolikor je spremnost vsak predmet na zadnji Herbart-Zillerjevi formalni stopnji t. j. na stopnji vaje. Kerschensteiner in dr. E. Weber uvrščata risanje k nazornemu nauku. Prvi pravi: »Risanje je svoj poseben način izražanja, jezik, godba, kretinja.«

Henry Tunaley (His Majesty's Chief Inspector of Drawing Public Elementary School) piše: »Risanje je prav tako intelektualna vaja, kakor če se pečamo s katerimkoli drugim predmetom v šolskem življenju, ker olajšuje opazovanje, vzbuja misli (predstave) in vzgaja natančnost v izrazu. Risanje vzbuja zmožnost večje vrednosti v življenju nego je mehanična natančnost. Izpodjava pamet, budi razum za vzrok in učinek, razvija zmožnost analiziranja, ljubezen za lepoto, nežnost in prejemljivost duha, navadi ilčnost in vadi roko v natančni spremnosti. — Ako se ponuje risanje dobro, tako da se izraža učenec prosti, tedaj je mogočen činitelj v razvijanja domišljije, pa tudi sile in znanjlivosti. Pa to je le tedaj, ako izpodbjamo učenca pri vsakem

6. Glavni Odbor UJU neka razmišlja o tom da sva povereništva UJU dobiju svoja pokrajinska glasila. Tako treba, da preuzme uz več postojeća (pov. Ljubljana — »Učiteljski Tovariš«, pov. Zagreb — »Jedinstvo« pov. Split — »Pokret«) još: pov. za Bosnu — »Nova Škola«, pov. za Vojvodinu — »Učiteljski Vesnik« pov. za Južnu Srbiju — »Prosvetni Radnik«, kao staleška glasila svojih povereništava i pov. Beograd neka osnuje svoje staleško pokrajinsko glasilo, da »Nar. Prosv.« ostane isključivo centralni staleški organ UJU.

Ova pokrajinska glasila povereništava UJU neka razbremene »Nar. Prosv.« uvede obligatno za sve članove UJU i povereništva UJU sabrala bi preplatu za »Nar. Prosv.« skupno sa članinom.

Sva povereništva neka uvedu obvezatnu preplatu na pokraj. staleško glasilo

i preplata neka se podmiruje skupno sa članinom.

Na taj način ojačala bi staleška svest kod svih članova povereništava i pokraj. glasila povereništava imala bi najmanje toliko preplatnika na list, koliko bi pover. imalo članova.

7. Uz tako utvrđenu stalešku svest moći će se misliti i na to, da se i »Nar. Prosv.« uvede obligatno za sve članove UJU i povereništva UJU sabrala bi preplatu za »Nar. Prosv.« skupno sa članinom.

Na taj način podigao bi se broj preplatnika na »Narodnu Prosvetu« na broj članova UJU, t. j. broj preplatnika »Nar. Prosv.« bio bi tolik. koliko je svega učiteljstva u državi.

Nacrt zakona o gradjanskim školama u Kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca.

(Vlad. I. Radojevića.)

I. Opšte odredbe.

Član 1.

Gradanska škola je poseban tip srednje škole.

Njen je zadatak da vaspitava omladincu i da je sprema za praktičan građanski život i započudenje učenja u nižim i srednjim stručnim školama.

Član 2.

Gradanske škole otvara Ministar Prosvete, po saslušanju glavnoga Prosvetnoga Saveta, ili po državnoj potrebi, ili po molbi opštinske uprave, onda država daje samo nastavnike, a sve ostale izdatke podmiruje sama opština iz svojih sredstava.

Član 3.

Gradanska šola može biti: samo za mušku, ili samo za žensku decu ili za mušku i za žensku decu ujedno, naziva se »Državna Gradanska Škola.«

Član 4.

Prema mesnim prilikama i potrebama stanovništva u gradjanskim školama nastava može

biti pretežno poljoprivredni, ili trgovinski, ili industrijski pravac.

Stoga se ove škole otvaraju i po gradovima i po selima.

Član 5.

Nastava je u gradjanskim školama za učenike i učenice besplatna i neobavezna, u koliko se to ne kosi sa odredbama zakona o osnovnim školama.

Član 6.

Učenje u gradjanskoj školi traja četiri godine.

Upis učenika vrši se od prvoga do desetoga septembra. A radno vreme i svaki odmor u toku školske godine upravlja se u svemu po zakonom o srednjim školama, u koliko ovim zakonom nije drugče naređeno.

Član 7.

Ako država ili opština nema pogodnoga zemljišta za podizanje školske zgrade i za školsko dvorište, može se koristiti zakonom o eksproprijaciji zemljišta.

Član 8.

Gradanska se škola može otvoriti:

a) ako ima za to budžetske mogućnosti;

ga umetnikove tvorjenja, sicer nastane iz nje samovoljna iznajdba namisljenega umetniškega delovanja.*

Foerster piše: »Prava vzgoja k umetnosti bi bila vzgoja k sodelavnosti pri velikem delu premagovanju umetnikovega, ki odvaja umetnijo, premaguje usodo in ve sporazume protislovja življenja v višjem umevanju. Kdor se ni učil obdelovati nikdar svoje klade, kdor ni znal rabiti dleta proti samemu sebi, ta tudi ne bude nikdar razumel oduševljenega Michelangelovega mramorja. Barbarju ostane kamen.«

Sodelovati more z umetnikom le, kdor zna risati.

Pa tudi iz zgodovine in njenih najznamenitejših zastopnikov se da dokazati velik pomen risanja. Navesti je mogoče tu le malo.

Najprej nahajamo risanje (skiographia, grafika) kot učni predmet pri Grkih.

Aristotel poroča: »Mladina naj se poučuje o grafiki, ker je za življenje potrebna in splošno zelo koristna ter posebno nudi prednost, da se presojajo proizvodi umetkov pravilnejše. Pa ne le zaradi dobička naj se uči mladina risati (nakupovanje predmetov itd.), ampak tembolj, ker se s to umetnostjo izobrazuje in ostri zmisel za

LISTEK.

Fr. Suher:

O pomenu risanja.

(Konec.)

Na ris. Kongresu v Bernu se je izjavil znamenit francoski pedagog: »Ena risarska ura je več vredna nego deset ur nazornega nauka!«

Na tisoči in tisoči zgledih so proučili psihologji, da otrok izraža predstave z risanjem. Nova metoda ni metoda mehaničnega posredovanja, ampak predmetu gre vloga predstave z tvarjavajoč stroke, ki ima isto važnost kot jezik. Iz risanja je napravila ne le samo šolo spoznavanja, ampak skrbi za to, da bogati gojenec zaklad znanja po njeni lastni izkušnji.

Zasluge za to imajo: Maitland, Kalifornija; dr. Lukus, Filadelphija; Haunburžani, na Angleskem John Ruskin, Sully, na Nemškem poleg že imenovanih Liewenstein, Lipsko, i. dr.

Učenec obtipava predmet z očmi; ne more pa izražati, kar zaznava. V njegovih duših odigravajo obsežni procesi, ki jim je uzrok trdna volja, to izražati, kar vidi.

b) ako ima za početni razred najmanje trideset učeniku-ca, koji će je uredno pohoditi, i
c) ako ima udobnu i zdravu školu zgrada i potreban nameštaj i učila, što će se komisiji utvrditi.

U komisiju ulaze: jedan državni lekar, jedan državni inžinjer, jedan upravitelj građanske škole i jedan školski inspektor ili nadzornik, koje odredi Ministar Prosvete, i jedan predstavnik dotočne opštine, kojega odredi opštinski odbor.

Član 9.

Ako na kraju tri uzastopne godine nema više od sto učeniku-ca u sva četiri, ili najmanje po dvadeset u trećem i četvrtom razredu, škola će se zatvoriti.

All, po predlogu Glavnog Prosvetnoga Saveta, Ministar Prosvete može zadržati građansku školu i s manjim brojem učeniku-ca kad državni interesit to zahtevaju.

Član 10.

Svaka građanska škola ima svoju školsku oblast iz koje mora primati učenike.

No one škole koje su podigle i izdržavaju pojedine opštine moraju primati prvenstveno dečet iz dotočnih opština, pa tek posle i ostalu, ako ima mesta.

Oblasti i bliže odredbe o upisivanju učenika propisaće Ministar Prosvete.

II. Nastava.

Član 11.

U građanskim školama se uči:

1. nauka o veri s moralnim poukama;
2. srpsko-hrvatsko-slovenački jezik sa osnovima književnosti;
3. jedan strani živi jezik (francuski, nemački, engleski, ruski, talijanski, češki);
4. narodna istorija sa najvažnijim dogadnjima iz opšte istorije;
5. zemljopis naše kraljevine sa osnovima zemljopisa i drugih zemalja;
6. računica;
7. geometrijskih crtanjem;
8. knjigovodstvo i korespondencija;
9. fizika;
10. kemija;
11. mineralogija;
12. botanika, zoologija i antropologija;
13. higijena;
14. pouka iz poljoprivrede, industrije i trgovine sa osnovima racionalne i političke ekonomije;
15. pouka o građanskim dužnostima i pravima sa osnovima zakonodavstva;
16. slobodno in zanatsko crtanje s modelisanjem;
17. lepotisanje;
18. stenografska i pisanje mašinom (daktirografija);
19. pevanje i muzika;
20. gimnastika;
21. praktični ručni radovi, ovi su predmeti obavezni i moraju se predavati na praktičnoj osnovi.

Veronauka se predaje odvojeno po vespovednim grupama. Oni učenici za čiju vespoved nema u školi nastavnika mogu biti oslobođeni verske nastave u školi.

Član 12.

Koji će se predmeti u kojem razredu učiti, u kojem obliku i s koliko časova nedeljno propisaće Ministar Prosvete po saslušanju Glavnog Prosvetnoga Saveta, a prema glavnom stenu škole.

Pri tom se mora paziti da ukupan broj časova ne bude veći od 26 u I. in II., ni veći od 28 u III. i IV. razredu, računajući tu i praktične radove.

Jedanput utvrđeni nastavni plan i program ne mogu se menjati za one učenike koji su po njima počeli učiti.

Član 13.

Nastava se izvodi u svima razredima i iz svih predmeta na srpsko-hrvatskom ili slovenačkom jeziku.

telesno lepoto. Kajti vseposvod gledati le na prednosti (dobiček), je nevredno svobodnega u plemenito čutećega.

J. J. Rousseau: »Otroci, ki so navdušeni nagona v posmehu, poizkušavajo vse risati. Želite bi, da bi se moj gojenec vneto vadil v te umetnosti, ne prav zaradi umetnosti, ampak da bi dosegel siguren pogled, in da bi storil svojo roko gibljivo.« Proti vsaki predlogi govori dalje in zahteva risanje po prirodi.

Komensky zahteva: »Sola budi prijazno mesto, v notranjosti budi prijazna soba, povsod okrašena z lepimi slikami.« Risane omenja kot koristno delo v svoji »Didaktiki«.

John Locke zahteva za svojega gojenca risanje, da bi si mogel na potovanjih skicirati.

Joh. Berend Basedow: »Risati in nekoliko slikati bi se vsaka dobrogovojena mladina morala učiti.«

Hypolit Taine poroča, da je moral v renesančni dobi znati risati vsak dobro vzgojen plemenitaš. Pestalozzijevi nazor o risanju so bili merodajni za metodo tega predmeta dolgo časa; prav on je bil mnenja, da mora iti risanje pred pisanjem, da ruka ne otrgne v poedinih pisalnih oblikah.

Član 14.

U građanskim školama mogu se upotrebljavati samo oni učbenici, državnoga ili privatnoga izdanja, koje je odobrio Ministar Prosvete, po pregledu i preporuci Glavnog Prosvetnoga Saveta.

Član 15.

S pogledom na praktične zadatke škole Upravitelj može, u sporazumu s nadležnim prosvetnim inspektorem, narediti prekid nastave radi praktičnih radova u polju ili u radionici, i to dvaput godišnje po osam, ili jedanput do petnaest dana. Za ovo vreme će se rad i vladanje učenika nadgledati i ocenjivati.

III. Učenici.

Član 16.

U prvi razred građanske škole primaju se učenici i učenice koji su svršili najmanje četiri razreda osnovne škole, a nisu stariji od četrnaest godina.

U starije razrede primaju se oni učenici-ce koji su uredno svršili milade razrede građanske škole, ili toliko razreda koje stručne ili srednje škole, pošto polože ispit iz onih predmeta koj u svojoj školi nisu učili.

U jednom razredu ne može biti više od 50 učeniku-ca. A ako ih bude više, razred se mora podeliti u dva odjeljena.

Član 17.

Koji učenik ili učenica stupi u građansku školu, mora je i svršiti,

A ako učenik-ca napusti školu pre svršetka, a ne stupi u koju drugu školu, mora se vratiti da dovrši osnovnu školu.

Član 18.

Uspeh učeničkoga rada i vladanje ocenjuje se neprekidno, a ocena se utvrđuje na kraju svake tromesečja.

Na kraju školske godine nastavničko veče daje učenicima godišnje ocene i rešava o prevođenju učenika u stariji razred.

Oni učenici, koji pokazuju slab uspeh iz jednoga ili više predmeta, moraju iz tih predmeta polagati razredni ispit u početku iduće školske godine, pa ako i tada pokazuju slab uspeh iz više od dva predmeta, ostavice se da ponove razred.

Razred se može ponoviti samo jedanput, a posle se učenik prevodi u stariji razred i sa slabim ocenama.

Član 19.

Učenici četvrtoga razreda, koji su sve razrede uredno svršili s najmanje dobrim uspehom, polažu na kraju školske godine završni ispit pred ispitnim odborom i dobivaju svedočanstvo da su svršili građansku školu.

Ovo svedočanstvo važi kao svedočanstvo o nižem tečajnom ispit u srednjim školama za produženje učenja u stručnim školama.

Oni učenici koji su provođeni u stariji razred sa slabim ocenama, po odredbama trećega i četvrtoga stava člana 18., pustiće se na završni ispit tek pošto polože razredni ispit iz onih predmeta iz kojih su imali slab uspeh.

Pravila o svima ovim ispitima propisaće Ministar Prosvete pa saslušanju Glavnog Prosvetnoga Saveta.

Član 20.

Učenici građanskih škola moraju uredno poloditi predavanja, marljivo obrađivati svoje zadatke i uljedno se vladati — kako u školi tako i vanje.

Neuredni, nemarljivi, neposlušni i neuljedni učenici moraju se kazniti, ako prethodni saveti ne bi na njih uticali.

Kazne su:

- a) opomena;
- b) ukor;
- c) udaljenje iz škole za tu školsku godinu, i
- d) udaljenje iz te škole za svagda.

Prve dve kazni izreče razredni starešina i upravitelj škole, a druge dve nastavničko veče.

V zvezzi z važnostju predmeta je tudi zahteva po času, ki se mu naj posveti in da naj se goji tudi v domaćih načinah. To je samo po sebi nimevno, da je predmet z vsemi drugimi ravno pravilen in da se mu mora dati v pravem sorazmerju časa v šoli in doma.

Zato pa tudi določajo navodila k učnim načinom za risanje na učiteljskih pravilno: »Gojenci pa naj se ne navaja samo, da poučujejo risanje kot stroko na prirodi primeren način, ampak vadijo naj se tudi, da uporabljajo risanje in z njim združena upodabljanja dela v ostalih učnih strokah ljudske šole namenu primerno in da jih tudi učencem dajo uporabljati.«

Slepamo: Važnost risarskega pouka se da temeljiti z občno pedagoškega, s psihološkega posebno, s kulturnega in socialnega, z občno znanstvenim in posebno zgodovinskega stališča.

Le nedostatna izobrazba in nevednost moreta biti vzrok, če bi kdo risanju odgovarjal njegovo važnost. Zato je rekel na umetniškem kongresu v Weimarju poročeval: »Le v nazadnjih glavah moreigrati risarski pouk vlogo manjvredne stroke.«

Član 21.

Građanske škole posećuju samo redovni učenici-ee.

No ako bi stanje zdravlja nekoga učenika bilo takvo da bi njegovo prisustvo u školi bilo opasno ili po njega, ili po druge učenike, onda mu se može dopustiti da se kod kuće spremi, pa da u početku školske godine polaže ispit iz svih predmeta po čl. 18.

Ovako će se postupati i onda kad učenik u toku godine oboli i bolešču bude sprečen da redovno završi školsku godinu sa uspehom.

U oba slučaja potrebnu odluku donosi nastavničko veče po obrazloženem predlogu Upravitelja škole i školskoga lekara, a odobrava prosvetni inspektor.

Član 22.

Siromašne a odlične učenike, primernoga vladanja, država će pomagati i za vreme učenja u građanskoj školi, u koliko za to bude budžetske mogućnosti.

A one učenike koji se budu naročito odlikovali, država će, po svršetku građanske škole a po predlogu nastavničkog saveta, o svom trošku slati u stručnu školu u zemlji ili na strani, da se usavrši u pojedinim naučnim predmetima, ili tehničkim veštinama za koje imaju osobite volje i dara.

IV. Nastavnici.

Član 23.

U građanskim školama su nastavnici:

1. upravitelj;
2. profesori;
3. suplenti;
4. stalni učitelji i
5. privremen učitelji, a u nedostatku ovih mogu se postavljati i
6. honorarni nastavnici.

Stalni nastavnici su državni činovnici i imaju sva prava koja imaju ostali činovnici građanskoga reda sa istim kvalifikacijama.

Član 24.

Upravljenja mesta upravitelja i stalnih nastavnika popunjavaju se stečajem, po izboru komisije koju odredi Ministar Prosvete na predlog Glavnog Prosvetnoga Saveta. Postupak je u svemu onakav kakav je pri postavljanju nastavničkoga osoblja u nižim srednjim školama.

Stečaj se raspisuje po grupama nastavnih predmeta za koje je nastavnik potreban.

Bliže odredbe o popunjavanju mesta i radu komisije propisaće Ministar Prosvete po saslušanju Glavnog Prosvetnoga Saveta.

Član 25.

Za upravitelja građanske škole može se postaviti stalni nastavnik, koji je svršio gimnaziju ili učiteljsku školu, sa ispitom zrelosti, a po tom Višu Pedagošku školu, ili filozofski, tehnički, ili poljoprivredni fakultet na Univerzitetu, ili kakvu njima ravnu stručnu školu, i uspešno radili u školi najmanje deset godina.

Za profesora se može postaviti suplent ili stalni učitelj građanske škole, koji je redovno svršio filozofski, tehnički ili poljoprivredni fakultet, ili Višu Pedagošku školu, ili kakvu njima ravnu stručnu školu, i položio diplomski ispit iz grupe predmeta koji se u građanskoj školi predavaju.

Za stalnog učitelja građanske škole može se postaviti kandidat koji je, po svršetku učiteljske škole, svršio i kakvu stručnu školu, pa potom uspešno radio u građanskoj ili osnovnoj školi najmanje pet godina i položio propisani ispit.

Za privremenoga učitelja može se postaviti kandidat koji je svršio učiteljsku školu, sa učiteljskim ispitom zrelosti, i uspešno radio u školi najmanje pet godina.

Za stalne i privremene honorarne nastavnike mogu se postavljati lica koja imaju stručnu spremu za nastavnika građanske škole.

Član 26.

Upraviteli građanske škole imaju položaj i sva prava direktora niže srednje škole.

profesori i suplenti imaju položaj i prava prosesora, odnosno suplenta, a stalni učitelj položaj i prava učitelja veština u srednjim školama, a

privremeni učitelji imaju položaj i prava stalnih učitelja osnovnih škola.

Član 27.

Kad kandidat prvi put stupa u nastavničku službu, mora uz molbu podneti Ministarstvu:

- a) svedočanstvo o školovanju;
- b) lekarsko uverenje da je zdrav i za nastavničku službu sposoban;
- c) uverenje nadležne vojne vlasti da je ispunio obavezu služenja u vojski, ili je uredno regulisao;
- d) uverenje da je podanik Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca;
- e) uverenje o vladanju, ako ne dolazi neposredno iz škole, a ako dolazi iz druge državne službe, mora podneti i overen prepis svojih kondukt lista i odobrenje za promenu struke.

Član 28.

Poslovoda vodi zapisnike sednica nastavnika veća i pomaže upravitelju u upravljanju poslova.

Poslovoda za taj rad ima prava na nagradu, koju određuje Ministar Prosvete.

U slučaju da se nijedan nastavnik ne bi primio te dužnosti po izboru veća, Ministar Prosvete ima prava da sam odredi jednoga od nastavnika za poslovodu.

Član 39.

Za knjižničara nastavnika veća bira, na godinu dana jednoga od stalnih nastavnika dočne škole.

On pod svojom odgovornošću rukuje školskom knjižnicom i knjižnicom dječjih udžbenika.

Knjižničar ima prava na naročitu nagradu, koju određuje Ministar Prosvete.

Član 40.

Za čuvare zbirkama učila i drugih nastavnih sredstava upravitelj određuje u početku školske godine, ili kad se ukaže potreba, za svaku zbirku po jednoga nastavnika, koji se po struci i prirodi posla tom zbirkom najviše služi.

Svaki čuvar rukuje dotičnom zbirkom pod svojom materijalnom odgovornošću.

Za stručne nastavnike ova je dužnost obvezna.

Član 41.

U početku školske godine nastavnici veća bira za svaki razred i svako odelenje razredno-ga starešinu.

Za razrednoga starešinu može se izabrati stalni nastavnik, koji predaje, po mogućnosti s najvećim brojem časova, u dotičnom razredu. Samo u nedostatku stalnih nastavnika mogu se uzeti za razredne starešine i privremeni.

Dužnosti su razrednih starešina:

1. da se staraju o radu i opštem obrazovanju učenika svoga razreda;

2. da štoče pohode svoje razrede i upoznaju učenike;

3. da vode prepisku koja se odnosi na učenike njihova razreda;

4. da sazivaju sednice razrednih veća i da im predavaju;

5. da održavaju vezu između učeničkih roditelja i škole radi pouzdanijega uticaja na učenike.

Član 42.

Razredno veće sastavljaju razredni starešini i svi nastavnici koji predaju u jednom razredu ili odelenju.

Ono drži svoje sednice po pozivu razrednoga starešine ili upravitelja škole, kad god se ukaže potreba, a najmanje jedanput mesečno. — Sednicama predsedava sazivač, a rešava se većinom glasova. U slučaju jednakne podele glasova sporno se pitanje upućuje nastavnicičkom veću.

Dužnosti su razrednoga veća:

1. da se dogovara i utvrđuje način za jednoliko postupanje prema učenicima, kako u pogledu nastave, tako i u pogledu vaspitanja;

2. da na kraju tromesečja utvrđuju učeničke ocene uspeha i vladanja;

3. da na kraju godine podnosi nastavnicičkom veću izveštaj o svima učenicima radi prevođenja u stariji razred;

4. da podnosi nastavnicičkom veću izveštaj o nemarljivim i neučljivim učenicima, koje treba udaljiti iz škole (čl. 20 tač. 3 i 4), i

5. uopšte, da pomaže razrednom starešini i upravitelju škole u nadgledanju i vaspitanju učenika i održavanju veze između škole i učeničkih porodica.

Član 43.

Svaka građanska škola ima svoje nastavnika veća, u koje ulazi upravitelj i svi nastavnici te škole.

Ono drži sednice po pozivu upravitelja škole, kad god se ukaže potreba. — Sednicama predsedava upravitelj škole, ili njegov zastupnik. — Rešava se većinom glasova, a u slučaju jednakne podele odlučuje glas predsednikov.

Dužnosti su nastavnicičkoga veća:

1. da uopšte radi na unapređenju nastave i podizanju ugleda svoje škole,

2. da u početku školske godine dell predmete na nastavnike prema njihovoj stručnoj spremi i propisanom broju časova;

3. da utvrđuje raspored časova;

4. da utvrđuje raspored ispita;

5. da izriče učenicima kazne po čl. 20 t. 3 i 4 ovoga zakona;

6. da na kraju godine rešava o prevođenju učenika u stariji razred;

7. da rešava o većim učeničkim izletima radi dopune naučne ili praktične spreme;

8. da rešava o davanju državne pomoći odličnim učenicima, a da ih po svršetku škole predlaže za stručno usavršavanje.

Član 44.

Svaka građanska škola mora imati svoga lekara. On može biti stalni ili honoraran.

Njegove su dužnosti da se stara o popravci zdravstvenih prilika u školi i da učenicima ukazuje pomoći kad se razbole.

Po mogućnosti lekar će stalno predavati higijenu, ako za to nema drugoga stručnoga nastavnika.

Bliže odredbe o dužnostima lekara propisane Ministar Prosvete u sporazumu s Ministarstvom Narodnoga Zdravlja.

VI. Privatne škole i učenici.

Član 45.

Na molbu pojedinih građana Ministar Prosvete može, po saslušanju Glavnoga Prosvetnoga Saveta, odobriti otvaranje privatne građanske škole, pod ovim uslovima:

1. da u mestu nema državne građanske škole;

2. da su molioci podanici Kraljevine Srbija, Hrvata i Slovenaca;

3. da je smer škole potpuno jednak sa smerom državnih građanskih škola i da se u njoj radi po planu i programima državnih škola;

4. da ima dovoljan broj učenika samo one narodnosti za koju se traži odobrenje;

5. da nastavnici budu podanici Kraljevine Srbija, Hrvata i Slovenaca; da imaju u zemlji stečenu potpunu stručnu spremu, kakva je propisana za državne nastavnike, i da potpuno vladaju srpsko-hrvatskim jezikom;

6. da predložene nastavnike potvrđuje Ministar Prosvete;

7. da je izdržavanje škole obezbeđeno bar za pet godina i da država ima prava pregledanja i odobravanja prihoda i rashoda škole;

8. da se vlasnik škole, odnosno moljac, obaveže da će nastavnicima davati onoliku platu i dodatak koliko država daje svojim nastavnicima istih kvalifikacija i godina službe;

9. da nastavnicima i njihovim porodicama unapred obezbedi onoliku pensiju koliko država daje svojim nastavnicima i njihovim porodicama;

10. da je zgrada, namenjena za školu, dovoljno prostrana, vidna i zdrava, i da je ozakonjena svojina moljčeva;

11. da ima potreban školski nameštaj, učila i knjižnicu odabranih pedagoških i stručnih dela;

12. da se nastava izvodi na srpsko-hrvatskom jeziku i

13. da se nad celokupnim radom u školi vrši nadzor preko onih istih državnih organa preko kojih se vrši nad državnim školama.

Jedanput otvorenu školu Ministar Prosvete može zatvoriti čim se odstupi od izloženih uslova.

Član 46.

U privatnim građanskim školama ocenjivanje i prevodenje učenika u stariji razred vrši se kao i u državnim građanskim školama.

No završni ispit (član 19.) učenici privatnih škola pohađaju u državnim školama, ili u svojoj školi pred naročitim nadzorom državnih nastavnika, koje određuje Ministar Prosvete. U odbor ulaze: jedan upravitelj i tri stala, stručna nastavnika, državnih građanskih škola i predmetni nastavnici dotočne privatne škole.

U ovom slučaju školska blagajna plaća članovima odbora dnevnicu i poputinu po zakonom o službenom potovanju viših činovnika.

Član 47.

Učenici koji su se, po predhodnom odobrenju Ministarstva Prosvete ma zbog kakih uzroka sami pojedinačno spremali kod kuće, moraju polagati ispite, za svaku godinu u državnim građanskim školama.

Za ove ispite plaća se i državna taksa po zakonom o taksama i dnevnicu članovima ispitnog odbora.

No ako su deca državnih činovnika, ili siužbenika, koji po službenom poslu žive na strani za ove se ispite ne naplaćuju ni državna taksa ni dnevnicu članovima ispitnog odbora.

VII. Nadzor.

Član 48.

Sve državne i privatne građanske škole stoje pod vrhovnim nadzorom Ministra Prosvete, a on ih nadzirava preko stručnih inspektoara i oblasnih prosvetnih vlasti.

Bliže odredbe propisaće se zakonom o srednjim školama.

VIII. Prelazna naredjenja.

Član 49.

Upravitelji i svi stali nastavnici, koji su dobili osposobljenje i položaj upravitelja, odnosno stali nastavnika građanskih škola po dosadašnjim zakonima i zakonskim propisima, zadražavaju svoj položaj i zadobivaju sva prava po ovom zakonu, ako su dan stupanja ovoga zakona imali najmanje šest godina stalne nastavničke službe.

Član 50.

Upravitelji i stali nastavnici, koji su dobili osposobljenje i položaj upravitelja ili stali nastavnika građanskih škola po dosadašnjim zakonima i zakonskim propisima, ali na dan stupanja ovoga zakona na snagu nisu imali punih šest godina stalne nastavničke službe, zadražavaju svoj položaj i prevede se u kategoriju stali nastavnika ali su za dalje unapređenje dužni dopuniti svoje kvalifikacije po ovom zakonu.

Član 51.

Profesori i suplenti, koji bi stupili u građansku šku, ili bi se zatekli u njoj kad ovaj zakon stupa na snagu, preveće se na nov položaj u svemu po odredbama zakona o srednjim i stručnim školama.

Član 52.

Privremenim učitelji i sve drugo nastavničko osoblje, koje se zatekne u građanskim školama kad ovaj zakon stupa na snagu, a nije još dobilo potrebno osposobljenje, stavlja se na raspoloženje Ministru Prosvete da se rasporedi po osnovnim i drugim školama za koje imaju osposobljenje.

Član 53.

Nastavnici osnovnih škola, koji su uspešno radili u građanskoj školi, kao zastupnici nastavnika naučnih predmeta bar tri školske godine, ili su pohodili specijalne tečajeve i spremali se za nastavnike građanskih škola, mogu se putiti da polažu ispit o posobljenju do kraja 1923 godine, a pred komisijom koju odredi Ministar Prosvete.

Član 54.

Kad ovaj zakon stupa na snagu zatvorice se sve privatne škole gradanske, koje se u roku od godine dana ne saobraže sa odredbama ovoga zakona.

Član 55.

Ovaj zakon stupa na snagu od dana kad ga kralj potpiše i bude obnarodovan u Službenim Novinama. Od tada prestaju važiti svi zakoni i propisi koji se s njim kose.

Načelnik Odjeljenja za Osnovnu Nastavu,

Vlad. J. Radojević, s. r.

Iz Jugoslavije.

Glavnemu uredniku »Napreja«. Z ozirom na Vaše trditve v 273 št. »Napreja« z dne 3. decembra t. l. izjavljamo, da g. Rudolf Dostal, strokovni tajnik pov. UJU z zadnjem našo noticu naslovljeno na Vas ni u nobeni zvezi im da je niti prej nego je list izšel. To ugotavljam brez kakega posebnega naročila. Enako ugotavljam, da so se in se morajo po pravilih in poslovniku vršiti volitve vodstva naše organizacije, t. j. ožjega posvetova v vsakem slučaju in edinole po listkih, torej tajno. Ne vemo, če ste na pravi poti, da ste se udinjali neodgovornim ljudem, ki Vas vedoma in hotoma napačno poučujejo o naših razmerah in tudi ste si nadeli zelo slabo nalogo, ako je Vaš program zaletavati se v vodstvo organizacije in razkrivati UJU kot lažljig organizacijo po slov. javnosti, kakor ste se izrazili in ste to storili v »Napreju« od 3. t. m. — izpod naše strehe. — Zatorej je tudi pesem o smeteh, ki so potrebne metle, drugačna, nego jo Vi navajate. — Predobro poznamo mišljenje naših zastopnikov v O. Z. in predobro poznajo oni naše načelno stališče in mišljenje do poduradnikov in specijalno glede maksimiranja, da bi to vprašanje lahko bilo podlagalo pustolovstvu kakih »Naprejevih« so-mišljenikov. Poduradniki imajo v učiteljsku vedno solidarne sotovariše, o čemur so lahko prepričani, zato tem odločno nekajmo odklanjam »Naprejevo« ataka. — V Ljubljani, 4. decembra 1922. — Uredništvo »Učiteljskega Tovariša«.

Poverjeništvu UJU v Ljubljani. Pevecky sbor Moravský učitelek. V Brně 23. listopadu 1922. Draži bratři, a milé sestry! Při svém koncertním zájezdu do Vaší krásné Jugoslavie byly jsme zahrnuti tak srdečnými projekty slovan-ského přátelství a lásky, že nás pobyl u Vás zanechá v nás mocné a milé vzpomínky. Svou přízeň pojevili jste nám vlivným přijetím a darem květinovým. Věnovali jste se nam celou duši, a proto byly jsme tak šťastny ve Vašem středu. Prosíme, abyste od nas vzdálených přijali vřelé díky a zachovali nám i pro budoucnost své přátelství. Se srdečným pozdravem Sbor moravských učitelů: Kristýna Stejskalová, předsedka, Daniela Bartošová ednittka.

V današnji številki prinašamo uvodnik in načrti zakona o meščanskih šolah v srboljubskem jeziku. Uvodnik, ker zadeva tudi naš stanovski krog izven Slovenije; opozarjamo pa tudi naše tovarišice, tovariše in okrajna društva nanj, ker smatramo vprašanje našega stanovskega tiska za temelj in predpogo našega